

خدمت رسانی بر وستاها

در بروز نامه ششم

بعدمه : آماریکه در سنجش رشاری اخیر از طرف مرکز آمار ایران منتشر شده گوای آنسته
تا تمام اعدامات چند سال اخیر که بمنظور اجرا ساخت عدم تعریز بعمل آمده مذکونه
از سرعت میا جرت و ستابان و ساکن شهرهای گوچ به تهران و شهرهای بزرگ جیزی
کاسته شده بقیمه تهران و شهرهای بزرگ رو به افجار میروند و بالعکس شهرهای گوچ
ویخصوصی روزتاها خلیه میگردند و این علاوه بر رشته بسیاری ازمکلات ملکتی رسته تمام
مشکلاتی نظر هست که فعلاً تهران با آن موافق صباشد . هیچ مشکلی در تهران وجود ندارد
که ریشه آن بین مسائل مدنی نشود . خواه برابری — خواه کمبود مسکن — خواه اختلاف
مالک و مسأجر — خواه گراسی روزگاری و سرماش آور زمین — خواه آسودگی هوا و بطورکلی
هر مسئله و مشکل دیگر تهران و پسرس فاطح میتوان کفت اگر این مشکل تهران برطرف گردد ،
مشکلات دیگر تهران خود بخود برطرف خواهد شد و چون درین مورد بانداره کافی در چند
سال اخیر بحث شد نباری نمی سنم که جری برو آنچه گفت شده است بپفرام .

یک هدف عالی

آنچه ساکنون درباره عدم نظرگیری گفته شده بیشتر از دید انقلاب اداری و جلوگیری از نظرگز
شون دلیل کارها در تهران بوده ایش در صورتیکه یک هدف عالی رسانی نزد آن
بینهند است که انقلاب اداری و سلسله رسمند با آن هدف میباشد و آن تدال اجتماعی است
که همواره مورد عباب اهمیت آربامیم میباشد .

اگرچه نظرگیری از مردم در شهرهای سرکو مرکزی میان مسائله است جهانی که مکلات
آن گریبانکرایکر کشورهای دیگر معدنک ما از دیدگلی منظور رفع مکلات خودمان موضوع
را بررسی مکسم و می را سمه حریوار برار میدهیم .

در حال حاضر که دو مسئله کاملاً "متضاد روی روی ما فرار گرفته و ما برای اینکه هر چه بیشتر با توجه به مقتضیات جهان کنونی بهد夫 مطلوب نزدیکتر شویم باید بین ایندو نا جائیکه ممکنت است تلقیو دهیم :

مسئله نخست : ده و شهرنخستین واحد جغرافیائی میباشد که حفظنا وجود دارند . سایر واحدهای جغرافیائی از قبیل بخش - شهرستان و استان واحدهای فرضی هستند و قراردادیکه بینای کارتفیمات کنوریست بمعظوم تسهیل در اعمال نظارت آنها را بطور فرضی ایجاد کرده و هر وقت مبنای کار نقیمات کنوری تغییر کند آنها معدوم میشوند و با تغییر میکند . شهر نیز روستائی بین نیست که بعلت مرکزیت به تناسب اینکه مرکز شهرستان باشد یا مرکز استان یا مرکز کنورگاهی ندانسته و غیر منطقی و کاهیم با دلایل موجه کسرش باقی بمانیم . قیاس است مرکز بخش ، لذا اصطلاحاً "روستاهانیکه مرکز شهرستان و بالاتر هستند شهر نامیده میشوند . با این ترتیب بین شهر و ده تفاوتی وجود ندارد جز آنکه "شهر ده توسعه باقی است ."

بنابراین عدالت اجتماعی حکم میکند خدمات دولتی که متعلق بعموم مردمست در تمام روستاهای اعم از روستاهای کوچک با روستاهای بزرگ که اصطلاحاً "شهر گفته شده یکنواخت عرصه‌نمود و تمام افراد مملکت هرجا سکنی دارند از خدمات دولتی بتساوی برخوردار باشند . متاسفانه عوامل محدود کنندهای برای رسیدن باشند هدف مقدس انسانی وجود دارد که مربوط به مسئله دوم است .

مسئله دوم : گرچه تشكیل حکومتی با سازمان دھی کشور از دیرباز باعث شده است که روستاهای نیکه مرکزیت با اعتماند و بعداً "با اینها شهر گفته شده توسعه یابند ولی این توسعه با تأثیر صورت گرفت بضمیمه اسان نوانست خود را با آن همکام نمایند ولی اسلاط حسنی که از فرن مجدد حم آغاز شد و در بی آن توسعه غیرقابل پیش بینی تکنولوژی باعث گرد هم آشی مردم در مرکز صنعتی شد و رواز ساده سابق را بهم زد . نتیجه آن تشكیل حکومتهای بزرگ ، اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارلیها و تراستها ، مسلکهای گوناگون سیاسی و سپاری مسائل نو بود که ضوابط ساده‌بهینین دیگر نمیتوانست حاکم بر روابط افراد با یکدیگر باشد و با آنکه برای حل مشکلات پیچیده‌سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و اداری که زاینده انقلاب صنعتی بودند رشمتهای علمی بهمان نامها بوجود آمد ، مدلک هنوز جوامی که صنعت آنها را در یکجا کردا ورده به چیزی جز منافع خود نمی‌گزیند و در نهایت به رحمی و سقاوت با عدالت اجتماعی دست و پنجه‌نرم میکند . بضمیمه مصلحین اجتماع نتوانسته‌اند عدالت را از چنگال فهارود نهاده آنان برها نهادند . فلاسفه عصر ما نیز برای اینکه خود را با انسانها طرف نکنند راه معاشات را پیش گرفته و این گناه سرک را بگردان سیجان تکنولوژی و اقتصاد میاندازند .

درست است که تکنولوژی باعث تشکیل اس اجتماعات نده و آنرا به سیاری ازین ب بعد النیها وادار و مجبور کرده است ولی در هر صورت این انسانست که تکنولوژی را بوجود آورده باز اوست که با استفاده از دو منع عذر سکی نجمع افراد در محل میان و دیگری استفاده ماز فروآوردهای صنعتی خود را اسکار می‌بازد و حقوق ضمیغان را بایمال می‌کند لذا شعر معروف سخن اجل درس زمان بین از هر موقع دیگر مصدق دارد :

اگر اس در بندد حوثی ر طبیعت بمرد همه عمر زنده باشی بروان آدمیست
ناحته آربامیر سرای حل اس مسلک جهانی راه حلی بیشنهاد می‌فرمایند که حاکی از بلندی روح و کمال معظمه می‌باشد :

(باید از ترکیب مدن مادی با اصول و مبانی جاودانی معنویت، آن مدنبت و فرهنگی موجود آبد که جامعه بسری را بسوی کمال رهبری کند) . بهتر است در گسترش ماله در مبانی اخلاقی و عدالت اجتماعی جلوگیری کنیم و در محدوده کار خودمان از آن نتیجه‌گیری نماییم :

نتیجه و راه حل در برنامه ششم :

صنعت و عوارض مانی ار آن و همچنین تجمع مردم در نقاط معین باعث شده است که بعضی از شهربازان گسترش عمر طبیعی و زیاد از حد بیدا کنند و با استفاده از قدرت جمعیت خود خدمات دولتی را ببلعند، بالعکس روستاها بعلت کوچک ماندن و رشد نکردن گنجابش و یا بتناسبی بدیوش بعضی از خدمات را نداشته و از سیاری از وسائل رفاهی محروم بمانند و این همان مسئله‌دوم مورد بحث ما است که نقیض مسئله اول و عامل محدود کننده برقراری عدالت اجتماعی است

برای حل این مشکل باید در برنامه ششم عمرانی عرضه خدمات دولتی را مکوس ترکز سیاسی فرار دهیم یعنی خدمات و فعالیتهای دولت بخصوص آن دسته که اشتغال فراهم می‌کند در درجه اول بتناسب گنجابش با بتناسب بروستاها عرضه شود و در صورت نداشتن گنجابش پامحظورات دیگر بتدریج در مرکز بخش سیس در شهر وبالاخره در مرکز استان و فقط در موارد اجتناب ناید بر در پایخت بپاده کردد و بالعکس برای جلوگیری از گسترش بی‌رویه پایخت و مراکز استانها حتی الامکان اقداماتیکه اشتغال فراهم می‌کند نباید بعمل آید و فقط با جمع و جور کردن پایخت و مراکز استانها بزیبائی و طراوات آن کم گردد .

برای اینکه گنجابش روستاها برای جذب خدمات بالا رود باید از طریق اقداماتیکه شروع شده از قبیل ادغام دهات ، تشکیل دهات اقماری ، شرکتهای رزاعی و تعاونی و هر اقدام معقول و موجه دیگر بوسعت و نفوذ روستاها افزود و از تعداد آنها کاست . باین ترتیب از

سکو واحدهای کوچک جغرافیانی معنی روساهای کرس می‌باشد و از سوی ذکر واحدهای بزرگ معنی پاسنجب و مراکر اساسها جمع و حور مبینه و خود دسته بوسنت و جمعیت واحد ساکن آنها معنی شهرهای مرکز سیرسان نزدیک مبینه و در حقیقت شهر مرکز سیرسان معبار و مانورم فرار میکند . در جنس موقتب این که سوابیم خدمات دولی را سفرساز کتواخت بهموم افراد مملکت عرضه کنیم . بدینهی این سکلاندکه تکنولوژی و مسائل راسیده‌وار آن و همچنین سرایط طبیعی و مسائل اقتصادی بین باشند فرار داده همچگاه سکندهار برای سل ساس هدف عالی سدر مطلق برسم ، اما هر دو بینتر ساس هدف نزدیک‌تر مکلاس‌جود را سخنوار بین با برداشته و از نظر معنوی بیز در برقراری عدالت احتماتی سوچن ستری باشندام . برای تحفظ این هدف راه حل‌های احرانی ساری و جود دارد که بحث درباره آنرا بوقت دستکری موقول مسخانم .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی